ОПМ «БЕЗОПАСНАЯ ДОРОГА»

СОСТОЯЛОСЬ РАБОЧЕЕ СОВЕЩАНИЕ

В районном центре прошло рабочее совещание в рамках оперативно-профилактического мероприятия «Безопасная дорога». В его работе приняли участие сотрудники органов полиции, представители местных исполнительных органов, а также дорожных организаций.

На повестке дня были рассмотрены проблемные вопросы, касающиеся состояния дорожной инфраструктуры и обеспечения безопасности дорожного движения.

Участники совещания обсудили пути решения обозначенных задач, а также выдвинули конкретные предложения по совершенствованию работы в данном направлении.

С приветственным словом выступил начальник районного отдела полиции Дархан Жапаров.

В своем обращении он подчеркнул, что обеспечение безопасности дорожного движения - одна из приоритетных задач, стоящих перед правоохранительными органами.

– Основная цель проведения ОПМ «Безопасная дорога» – снижение уровня дорожно-транспортных происшествий, сохранение жизни и здоровья граждан.

Важно, чтобы эта работа велась комплексно, при тесном взаимодействии полиции, местных органов власти и дорожных служб, – отметил Дархан Жапаров.

Местный исполнительный орган акцентировал внимание на необходимости системного подхода к развитию дорожной инфраструктуры:

– Для нас важно, чтобы дороги в районе были безопасными и удобными для всех участников движения. В рамках сотрудничества с полицией и дорожными организациями мы будем продолжать работу по ремонту и освещению улиц, установке пешеходных переходов и знаков, – подчеркнули местный исполнительный орган.

Представитель дорожной службы также отметил, что в ближайшее время планируется провести ряд мероприятий по улучшению качества покрытия и нанесению новой разметки на наиболее загруженных участках дорог.

В завершение совещания участники выразили уверенность, что подобные встречи позволяют наладить эффективное взаимодействие между правоохранительными органами, исполнительной властью и профильными организациями, а значит, будут способствовать снижению аварийности и созданию безопасных условий на дорогах района.

Наш корр.

КОРРУПЦИЯ – ЭТО ОБЩЕСТВЕННАЯ БОЛЕЗНЬ

С каждым днем проблема коррупции становится актуальнее. На земном шаре не найдется страны с «идеальными» законами и «честным» государственным аппаратом. Однако многие государства все равно замечают существующие проблемы, обсуждают их и находят подходы к их решению. К числу таких стран относятся Грузия, Сингапур, Финляндия, Швеция и многие другие.

С правовой точки зрения коррупция включает в себя довольно широкий спектр должностных преступлений.

В данной статье она рассматривается как синоним взяточничества. На наш взгляд, именно эта разновидность коррупции представляет наибольшую опасность для общественного организма.

Коррупция в форме взяточничества считается одной из самых опасных для современного общества социальных болезней, поскольку разрушает его основные «несущие конструкции» – экономику, власть и дух народа.

Взяточничество чрезвычайно вредит эффективному функционированию государственного механизма, искажая управляющие импульсы руководящего центра и препятствуя их адекватной реализации на местах.

Одним словом, взяточничество во всех его разновидностях действительно представляет собой чрезвычайно опасную социальную болезнь, без излечения которой нельзя и думать о каких бы то ни было реформах в обществе.

Однако коррупция принадлежит к тем болезням, которые трудно лечатся по той причине, что плохо диагностируются, а заболевший орган сложно локализовать и почти невозможно удалить.

Дело в том, что взяточничество – это специфическое преступление, оба участника которого взяткодатель и взяткополучатель заинтересованы в обеспечении глубочайшей тайны происходящего между ними сговора, жертвой которого чаще всего является физическое лицо.

Одним из важных методов борьбы с коррупцией, однозначно является обязательное соблюдение закона.

Большую роль в этом играет и моральная сторона. Высокоморальный человек не будет нарушать законы. Еще в 5 веке до н.э. китайский мудрец Конфуций говорил: «Все люди должны соблюдать свои обязанности - отец должен быть отцом, сын сыном, правитель правителем».

УГД по Астраханскому району.

ЗАЙЫРЛЫ ҚОҒАМДА РУХАНИ ЖОЛ ІЗДЕГЕН ЖАС

ҚОҒАМ ЖӘНЕ ДІН

Қазақтың әр шаңырағы балаға үміт артады, тағдырын сәби күлкісіне байлайды. Бүгінгі жас – ертеңгі ел тізгінін ұстар азамат. Алайда сол жас – өз болмысың, сенімің, жолын енді ғана іздеп жүрген бейкүнә сана. Ал бұл ізденіс – күрделі әрі кейде қауіпті болуы мүмкін.

XXI ғасыр – ақпарат тасқыны мен технология заманы. Осындай ортада өсіп келе жатқан ұрпақтың санасына күн сайын түрлі ойлар мен сенімдер енеді. Бірі дінді – рухани кемелдікке жетелейтін жол деп түсінеді. Екіншілері – дінді өз мақсаттарына пайдалануға тырысып, бала санасын теріс арнаға бұрмалап жатады. Бала қай жолды таңдайтыны – көбіне оның еркінен бұрын, ата-ананың көзқарасы, қоғамның ұстанымы, мектептің тәрбие жүйесі мен мемлекеттің саясатына байланысты болады.

Психология ғылымы дәлелдегендей, жасөспірім – әлі өмірлік шешім қабылдауға толық дайын емес тұлға. Оның санасы – сенгіш, сезімтал, әсерге берілгіш. Дінге деген қызығушылық – оның рухани ізденісінің бастауы болуы мүмкін. Бірақ бұл қызығушылық дұрыс бағытталмаса, бала ертең қате сенімнің құрбанына айналуы ықтимал.

Кей ата-аналар баласының мешітке баруын, намаз оқи бастауын немесе орамал тағуын қуанышпен қабылдайды. "Балам тәртіпке келді" деп сенеді. Иә, сырттай қарағанда бұл – қуанышты жағдай. Алайда баланың дінге бет бұруын тек сыртқы белгілермен бағалау – үлкен қателік. Оның жан дүниесінде не болып жатқанын ұғынбай, сыртқы өзгерістерге мәз болу – баланың шынайы сенімін емес, жалған бағытқа кетуін байқамай қалуға әкелуі мүмкін.

Бала тәрбиесінде жиі кездесетін қателіктің бірі – ата-ананың өз түсінігін балаға күштеп таңуы. Кейбір отбасыларда бала дінге өз еркімен емес, ата-анасының ықпалымен, тіпті мәжбүрлеуімен бет бұрады. Мәселе – намазда емес, мәселе – таңдау еркіндігінде.

Шариғатты білмей, дінді «қатаң ережелер жүйесіне» айналдыру – діннің мәнін жоғалту ғана емес, қоғам үшін де қауіп төндіруі мүмкін. Мұндай жағдайда балаға таңылған идеология, өзге сенімге төзбеушілік, өзгелерді «адасқан» деп санау – толерантты қоғамға қарсы бағыт. Бұл – радикалданудың алғашқы белгілері.

Соңғы жылдары мектептегі киім үлгісі төңірегінде пікірталастар ушығып отыр. Кей ата-аналар мектеп формасына қарсы шығып, қыз балаларына хиджаб киюге рұқсат берілуін талап етуде. Бұл – тек киім мәселесі емес. Бұл – құқық, тәртіп және мемлекет жүйесіне деген көзқарас туралы мәселе.

Қазақстан – зайырлы мемлекет. Ал мектеп – дін тарататын орын емес, білім беретін кеңістік. Сондықтан мектепте діни киімге, символика мен насихатқа жол берілмейді. Бұл – дінге тыйым салу емес, керісінше, білім мен тәртіпті сақтау, әрі баланың өз еркімен сенім таңдауын қорғау.

Дінге келген әр бала тыныш, сабырлы жолмен жүре бермейді. Кейде «ақиқат жолы» деп сеніп бастаған ізденісі, ақырында радикалды ағымдардың арбауына түсіп, опық жеумен аяқталып жатады. Бұл – жәй қауіп емес, қайғылы ақиқат. Өкінішке қарай, елімізде де мұндай ащы мысалдар аз емес.

Ақтөбе (2016) – Қарулы шабуыл жасағандардың басым бөлігі – 25 жасқа толмаған жастар. Бұл оқиға жеті адамның өмірін жалмап, ел жадында мәңгіге сақталды.

Алматы (2016) – Діни экстремизмнің уына уланған жас жігіттер бейбіт күнде полицияға шабуыл жасап, он адамның өмірін қиды.

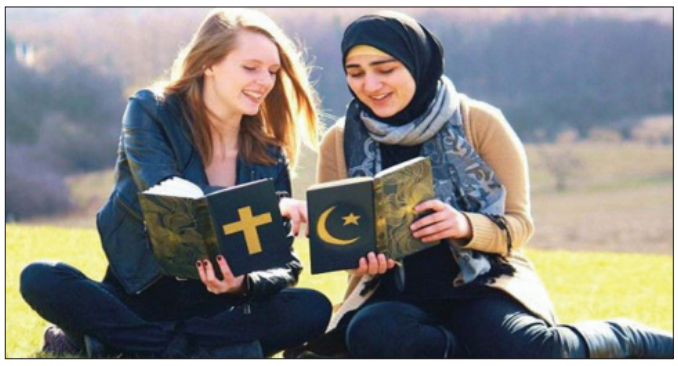

Сирияға кеткендер – 500-ден астам қазақстандық азамат Сирия мен Ирактағы лаңкестік ұйымдарға қосылды. Көпшілігі – жап-жас жігіттер мен қыздар. Бірі оққа ұшты, бірі жат елдің түрмесінде, бірі қайғыдан қан жұтқан анасының үмітін бірге алып кетті.

«Балам мешітке барды деп қуандым. Кейін сабақтан суынып, «олар – көпір» дей бастады. Ақыры... Сирияға кетті...» – дейді көзі жасаурағаған ана.

Мұндай оқиғалар – бейқамдықтың, бағытсыздықтың, ата-ана бақылауының әлсіреуінің салдары. Бұл – үнсіз қалуға болмайтын кезең.

Осыған орай Зайырлы қоғам заңы не дейді?

Заң – қоғамның арқауы. Қазақстан – зайырлы мемлекет, ал әрбір азаматтың дінге сенуі немесе сенбеуі – оның жеке құқығы. Бұл құқықтарды заң нақтылап көрсетеді:

Конституцияның 22-бабы – әр адам ар-ождан бостандығына ие.

«Білім туралы» заң – мектеп – діни мекеме емес, зайырлы білім ордасы. Онда діни киім мен насихатқа жол берілмейді.

Қылмыстық кодекс – діни алауыздық қоздыру, жат ағымдарға тарту – заң алдында жауапкершілікке әкелетін ауыр қылмыс.

Баланың еркіндігі – баға жетпес құндылық. Бірақ ол еркіндік – бақылаусыз, бетімен кеткен бостандық емес. Еркіндікті еркелікпен шатастырмау қажет. Егер бала өз сұрақтарына жауапты YouTube пен Telegram-нан, белгісіз чаттар мен күмәнді тұлғалардан іздесе – бұл алаңдатын сәт. Ол – сыртқы ықпалға, бөгде біреудің «тәрбиесіне» көшкен деген сөз.

Осындай сәтте ата-ана қандай қадам жасауы керек?

Бала дінге қызыға бастаса – үрейленбей, жылы қабылдап, түсінуге тырысу;

Сенімді, ресми діни орталықтармен байланыс орнатып, бағыт беру;

Өзінің де діни сауатын арттыру арқылы дұрыс жолды көрсету;

Ең бастысы – балаға сенім артып, ашық әңгіме құру, шынайы диалог орнату.

Мектептің міндеті:

Зайырлылық қағидатын берік ұстана отырып, білім мен ғылымды басты құндылық ретінде ұсыну;

Оқушыларға дінтану, құқықтық сауаттылық, медиа сауат секілді маңызды бағыттарды жүйелі түрде оқыту;

Бала бойындағы қауіп белгілерін дер кезінде байқап, ата-анамен бірлесе әрекет ету.

Қазіргі таңда білім беру жүйесіне енгізіліп жатқан «Жаһандық құзыреттілік» бағдарламасы – жаңа ғасыр баласына қажетті бағыт-бағдар бола алады. ЮНЕСКО ұсынған бұл тұжырымдама бойынша:

Оқушы – мәдениетаралық түсіністікке ие болуы тиіс;

Өз сенімін берік ұстана отырып, өзгеге құрметпен қарауы керек;

Дінін сүйіп қорғай алатын, бірақ өзге сенімді кемсітпей, түсінуге ұмтылатын тұлға болуы қажет.

Жастар – бүгінгі қоғамның үні ғана емес, болашақтың болмысы. Олар – өз жолын қалыптастырып келе жатқан ізденімпаз ұрпақ. Сол жол – жарық әрі дұрыс болсын десек, біз оларға сенім мен білімнің тепе-теңдігін, еркіндік пен жауапкершіліктің үйлесімін көрсетуіміз керек.

Бізге керегі:

Радикалдық емес – рухани тұрақтылық,

Қысым емес – сананы ояту,

Бақылау емес – бағыттау.

Қазақта: «Жаман айтпай, жақсы жоқ» дейді.

Біз бұл әңгімені үркіту үшін емес, сақтандыру үшін айтып отырмыз. Жас ұрпақтың амандығы – ұлттың болашағы. Сондықтан әр ата-ана, әр мұғалім, әр азамат – бұл мәселеде бейжай қалмауға тиіс.

Жауапты болайық. Тек өзіміз үшін емес – болашақ үшін.

Болат КАСЕНОВ,
Ақмола облысының Дін істері басқарма басшысы.